

Đan sĩ (Trappist) cuối cùng sống sót sau cuộc bách hại của Mao vừa qua đời ở tuổi 108

Cha Benedict Chao đã sống qua thời kỳ Nhật Bản đô hộ, cuộc bức hại của chế độ cộng sản, thời lưu vong ở Canada và 70 năm đời ẩn mình trong tu viện ở Hồng Kông.

D. R. Esparza (Ateleia)

Cha Benedict Chao, vị tu sĩ dòng Ẩn tu (Trappist) lớn tuổi nhất thế giới và là người sống sót sau cùng của cộng đồng tu sĩ dòng Ẩn tu (Trappist) Trung Quốc đã trải qua cuộc bức hại của chế độ Mao, vừa qua đời vào ngày 31 tháng 7 năm 2026, tại Tu viện Đức Mẹ Hồng Ân trên đảo Lantau, Hồng Kông, hưởng thọ 108 tuổi. Ngài đã sống đời đan tu 79 năm và 77 năm làm linh mục.

Giáo phận Hồng Kông đã thông báo về sự ra đi của ngài, được Asia News xác nhận vào ngày 9 tháng 8. Lễ tang của ngài sẽ diễn ra vào ngày 14 tháng 8. Cùng với sự ra đi

của ngài, Sơ Sebastiana Yamaguchi Teruko của Tu viện Imari ở Nhật Bản, 107 tuổi, hiện là nữ tu dòng Ẩn sĩ (Trappist) cao tuổi nhất thế giới.

Một cuộc đời bị tù đầy và bách hại

Cha Chao sinh năm 1918 tại Thành Đình, tỉnh Hà Bắc, miền bắc Trung Quốc. Ngài gia nhập Tu viện Đức Mẹ Hồng Ân - tiếng Pháp là Notre-Dame de Liesse - vào năm 1941, ở tuổi 23, ngài khấn trọn đời năm 1947 và được thụ phong linh mục năm 1949. Thời điểm này ngài sống vào trung tâm của một trong những giai đoạn bạo lực nhất trong lịch sử Công giáo Trung Quốc.

Tu viện đã bị chiếm đóng của lính Nhật - quân đội đã chiếm giữ tu viện vào năm 1937, bắt giam và giết hại một số đan tu. Nhưng điều tồi tệ nhất đến trong chế độ của Mao Trạch Đông. Năm 1947, cùng năm Cha khấn trọn đời, Tu viện Đức Mẹ Hồng Ân ở Dương Gia Bình bị tấn công. Các đan tu bị tra tấn và buộc phải hồi tục. Một năm sau, sáu đan sĩ bị xử bắn sau một phiên tòa nhân dân - trong số đó có Cha Chrysostom Chang, 29 tuổi, phó bề trên của đan viện. Những người thiệt mạng trong cuộc đàn áp được coi như 33 vị tử đạo của Dương Gia Bình, gồm 30 đan sĩ Trung Quốc và ba tu sĩ ngoại quốc.

Cộng đồng của Cha Chao ở Liesse cũng bị tấn công khi cuộc đàn áp leo thang. Một số đan sĩ bị trục xuất khỏi Trung Quốc. Trong số đó có Cha Chao, người đến từ Tu viện Notre-Dame-des-Prairies ở Manitoba, Canada. Ở đó, và sau này ở Utah, các đan sĩ lưu vong đã học được các kỹ năng thực tế - chăn nuôi bò sữa, sản xuất pho mát và bơ - những kỹ năng sau này sẽ duy trì cộng đồng mới của họ ở Hồng Kông.

Tái thiết ở Hồng Kông

Tu viện Mẹ Hồng Ân ở trên đảo Lantau

Năm 1951, cộng đồng dòng Ẩn sĩ (Trappist) cuối cùng vẫn còn hoạt động ở Trung Quốc đại lục buộc phải đóng cửa. Các đan sĩ tản mát, nay tập hợp lại ở nơi lưu vong, bắt đầu chuẩn bị xây dựng lại. Với sự hỗ trợ của Giám mục Enrico Valtorta, một nhà truyền giáo PIME lúc bấy giờ là giám mục ở Hồng Kông, các đan sĩ được cấp một mảnh đất ở vùng cao nguyên của đảo Lantau. Tám đan sĩ đã tự tay xây dựng tu viện mới. Nó được khánh thành vào năm 1956.

Cộng đồng đã phát triển, thích nghi và tồn tại. Năm 1974, Cha Chao được bầu làm bề trên của cộng đoàn, một vai trò mà ngài đảm nhiệm cho đến năm 1998. Năm 1999, dòng Xitô thừa nhận cộng đoàn Lantau là một đan viện độc lập, và vào tháng 1 năm 2000, cộng đoàn này đã lấy lại tên gọi ban đầu của mình là Tu viện Đức Mẹ Hồng Ân - cùng tên mà cộng đoàn đã gọi ở Hà Bắc trước khi cuộc đàn áp bắt đầu. Sau nửa thế kỷ, vòng tròn đã khép lại.

Trong lời tưởng niệm sự ra đi của Cha Chao, Dòng Xitô Tuân thủ Nghiêm ngặt cho biết sự ra đi của ngài đã làm mới “lòng tôn kính của họ đối với những người có cuộc sống dài lâu tiếp tục được hiến dâng trọn vẹn cho Chúa trong thinh lặng, cầu nguyện và lao động.” Dòng tu này ghi nhận hiện có ba thành viên khác đã trăm tuổi, tất cả đều 103 tuổi.

Với sự ra đi của Cha Chao, Tu viện trưởng của Tu viện Đức Mẹ Hồng Ân nói lời tạm biệt với thành viên cuối cùng của thế hệ bị Mao đàn áp, xây dựng lại một tu viện lưu vong và sống đủ lâu để chứng kiến cộng đoàn mà họ đã cứu mang và tồn tại, một lần nữa, chỉ đơn thuần là một nơi cầu nguyện - trên một hòn đảo nhỏ ở Hồng Kông, trong im lặng, nhìn ra Biển Đông.